

(Kort bemærkning).

Jann Sjursen (KRF):

Statsministeren holdt en spændende tale med overskriften fornyelse efter klare mål og værdier. Og hr. Jens Rohde har nu udfoldet sig om, hvad der er det absolut vigtigste for regeringen i den sammenhæng, nemlig at sætte mennesker fri. Det synes jeg er et meget individorienteret budskab. For man må spørge hr. Jens Rohde: Hvad er det, mennesker skal sættes fri for? Jeg må indrømme, at regeringens nye reklameslogans mest af alt minder mig om et gammelt slogan for en fagforening, nemlig sloganet »vær solidarisk med dig selv«. Det slogan var der en fagforening, der formastede sig til at have for ganske få år siden.

Jeg hørte ikke hr. Jens Rohde sige et eneste ord om fællesskabets betydning eller bare ordet fællesskabet. Er det det, vi skal være fri for, også de forpligtelser, der kan ligge heri? Hvor er forpligtelsen for det store, brede samfundsfællesskab, men også for de mindre fællesskaber, f.eks. fællesskabet i familierne? Hvordan kan Venstre tro på, at børnene bliver vindere som følge af den politik, regeringen vil føre på det her område, når forældrene skal arbejde mere, og børnene skal være længere tid i institution? Hvordan styrker vi fællesskabet på den konto?

Kl. 10.30

(Kort bemærkning).

Jens Rohde (V):

Nu er det et meget bredt formuleret spørgsmål, så det kan være meget svært at koge svaret ned til kun at vare 1 minut.

Hr. Jann Sjursen ved jo godt, at når det gælder familierpolitikken, når det gælder om at styrke menneskers eget valg med hensyn til, hvordan de ønsker at leve deres familieliv, står Kristeligt Folkeparti og Venstre meget tæt på hinanden. Det er bl.a. også derfor, vi har sikret at gennemføre en lang række frie valg, således at det enkelte menneske og den enkelte familie selv har en mulighed for at tilrettelægge deres hverdag på den bedst mulige måde.

Men det ændrer jo ikke ved, at vi er nødt til at sørge for, at der er hænder ude på arbejdsmarkedet til at klare de opgaver, som skal klares. Ellers har det jo nogle meget, meget store konsekvenser, som vi jo selvfølgelig godt kan diskutere. Men sådan er det jo.

Så det, vi forsøger, er at sørge for, at det i det mindste ikke er os her i Folketinget eller kommunalbestyrelsen, der skal træffe de endelige

valg for det enkelte menneske, for den enkelte familie, om, hvordan de vil tilrettelægge deres liv under de givne rammer, som nu engang er, men at det er den enkelte familie. Der har jeg i hvert fald aldrig følt, at Kristeligt Folkeparti og Venstre stod særlig langt fra hinanden.

(Kort bemærkning).

Jann Sjursen (KRF):

Jeg synes, det er vigtigt, når vi taler om klare mål og værdier, om at sætte mennesker fri, at vi så også prøver at adressere værdidebatten mere præcist og også taler om, hvad det er for nogle grundlæggende værdier, som har betydning for vores samfund. Det er egentlig den debat, som selvfølgelig kan være svær at løfte ind i en afslutningsdebat her, som jeg synes er væsentlig, når nu Venstre lige præcis i afslutningsdebatten vælger at sige, at vi skal styrke den grundlæggende værdi at sætte mennesker fri.

Så er det bare, jeg spørger: Hvor er fællesskabet henne, for så vidt angår familierne og familiernes mulighed for at kunne agere netværk, ikke bare for sig selv, men også for naboen og for andre? Hvor er forpligtelsen over for fællesskabet? Det savner jeg svar på. Jeg indrømmer blankt, at det kan være svært at svare på på 1 minut i en kort bemærkning, men jeg må bare konstatere, at det er gået fuldstændig fløjten i den ordførertale, som hr. Jens Rohde har holdt i dag.

Det får mig til at sige, at det mest af alt minder mig om den fagforening, der for nogle år siden markedsførte sig på sloganet om at være solidarisk med sig selv. Det handler det om for Venstre. Det er det enkelte individs frie udfoldelsesmuligheder fuldstændig uhæmmet og ubegrænset i forhold til hensynet til fællesskabet og til næsten. Det er det, jeg synes kunne være spændende også at få en debat om i den her afslutningsdebat.

(Kort bemærkning).

Jens Rohde (V):

Det, at man sætter det enkelte menneske fri og sørger for, at det enkelte menneske og den enkelte familie har nogle muligheder for selv at vælge, hvordan man ønsker at tilrettelægge sit liv, udelukker jo ikke fællesskabet. Tværtimod giver det måske et overskud til, at vi i højere grad får diskuteret det, og det er en diskussion, jeg meget gerne vil være med til at tage med hr. Jann Sjursen på et andet tidspunkt, hvor jeg ikke kun har 1 minut. Vi snakker meget om velfærds-